

MEDI NATURAL Prop de 40 tècnics, agents rurals i voluntaris participen en l'operació

El Parc Natural censa unes 200.000 aus hivernants al delta de l'Ebre

AMPOSTA ACN

Prop de quaranta tècnics, agents rurals i voluntaris del Parc Natural del Delta de l'Ebre treballen per finalitzar el cens anual d'aus hivernants d'aquest espai natural, en el marc d'una operació que s'efectua a escala mundial. El recompte permet conèixer l'estat actual de la població d'aus de la zona que, per aquesta campanya, es preveu dins la mitjana habitual d'uns 200.000 exemplars. Més enllà de certificar l'impacte de l'activitat humana en la biodiversitat de l'espai, els tècnics han pogut apreciar variacions de comportament en algunes espècies, que han començat a prolongar durant l'hivern les seues estades de nidificació estivals, com a possible conseqüència del canvi climàtic. Tot i que els experts apunten la dificultat de calibrar l'abast dels efectes d'aquest fenomen sobre les aus amb l'estudi d'una única zona humida, els últims censos sí que han permès constatar algunes modificacions de comportament significatives. "No tem que alguns ocells estivals són

més regulars i freqüents", ha apuntat Toni Curcó, tècnic del Parc Natural. Seria el cas del martinet ros, que cria de forma abundant al delta de l'Ebre però que solia desaparèixer a l'hivern buscant zones més càlides. Els recomptes n'han localitzat entre tres i set exemplars segons l'any. Amb l'agró roig succeeix un fenomen similar. Malgrat tot, Curcó sosté que al Delta encara no es disposa de dades suficients per determinar relacions concloents entre el canvi climàtic i el comportament dels ocells que hi vénen a passar l'hivern buscant un espai amb condicions de temperatura més favorables. "En molts llocs s'ha calculat un desplaçament d'uns 30 quilòmetres al nord", ha indicat. Les diferències entre zones humides i les condicions puntuals de fred al nord d'Europa poden ser susceptibles, però, d'influir sobre els ocells. La interpretació, doncs, requereix un estudi més global.

De fet, l'operació de cens d'aus d'hivernants al delta de l'Ebre –on va començar a efectuar-se l'any 1972, havent-se convertit en un dels més antics

a la península Ibèrica– s'inscriu en una iniciativa d'abast mundial, l'International Waterbird Census (IWC), per quantificar de forma anual els ocells aquàtics que nidifiquen en més de 80 països d'Europa, Àsia i el nord d'Àfrica. Un estudi que permet obtindre una visió global de l'estat de conservació de les diferents espècies, atès que moltes són "indicadors de qualitat ambiental", segons recorda Curcó.

Al Delta, els participants en aquesta tasca treballen des de fa més de dos setmanes per completar el cens aquest mateix divendres. Tant Curcó com el director dels serveis territorials del departament d'Agricultura a les Terres de l'Ebre, Pere Vidal, coincideixen que, en aquesta ocasió, la quantitat d'aus presents se situa dins les xifres "normals", al voltant de les 200.000. S'hi comptabilitzen anàtids –els més abundants, amb uns 100.000 ànecs i 34.000 fotges–, flamencs, ardeids o limícoles. Per la dificultat del seu recompte, les 50.000 gavines i gavilans només s'hi inclouen cada quatre anys. ■